

כדורגל

משק הכדור ברשת והרהוד קורות הברזל

האזהרים הספורים של הפועל תל-אביב שישבו במיגרש הירושלמי בין אלפי אוהדי בית"ר, לא העזו לפתוח את הפה או לציצק. בטח לא כזמן הבקעות השערים של שחקניהם. הסיכון היה רב. גם כטריבונה הגבוהה, הירועה של אוהדי בית"ר הכירשופים, והנמצאת מאחורי השער שלתוכו הונקעו שלושת השערים של הפועל. ישבו כמה תל-אביביים, כאלה שסקרנותם היתה מעל ומעבר לכל שיקול הגיוני או ביטחוני. הם ראו כיצד הכל היה מוכן לקראת הגיגה. גדולה של בית"ר שציפתה, בזכות מישחק זה, לזכות בכתר האליפות: ניירות ורגלים צהובים לצד בקבוקי שמפניה. ואפילו נערכו חזרות בלתי פוסקות על שיר-אליפות שחובר במיוחד.

אוהדי בית"ר היו בטוחים שהפועל לא יילחם על ניצחון. הם כבדו כן, בהסתמכם, אולי, על ידידו הקרוב של אורי מלמילאן, משה סיני, כוכב

סיני, שהצליח להבקיע שני שערים נדירים ביופיים. הם כוצעו בצורה מושלמת. הרממה שהשתררה באותן שניות של הבקעה היתה כה עזה שניתן היה לשמוע במיגרש, המאוכלס מפה לפה, את משק הכדור ברשת, והירהוד קורות הברזל אחרי הבקעת השער. וזה, כידוע, אירוע נדיר בכדורגל. אחרי הבקעות שערים, רועד המיגרש ברדי-כלל מרעש האוהדים הצהובים של המחנה בעל היתרון.

מורה לשרר

«אנחנו נשרוף אותך», הבטיחו אנשי יהוד הכעוסים, שהתרכזו במיגרשם הביתי, בשבת בערב ל"ג בעומר, לשררהספורט של הרדיו, מאיר איינשטיין. השרר המוקדן, שהעביר את מהלך המישחק של הפועל-יהוד מול מכבי חיפה לשירים ושערים, דיווח על הקטטה שפרצה, לפתע, בין שחקנה חסידהמוג של הפועל, שלום רוקבן, ובין ספסל מכבי.

הקטטה אילצה את השופט להפסיק את המישחק בעיצומו, כשהתוצאה ישבה על 0:1

נגיחה בראש, דמעות בעיניים

חלוץ מכבי חיפה, משה סלקטר (למעלה, בחולצת-הפסים) נוגח בכדור לעבר שער הפועל-יהוד ומבקיע גול. למטה: כדורגלן מכבי, ירון פרסלני (בתיספורת החלקה), מבקש להרגיע את כוכב מכבי, זאחי ארמלי, שפרץ בכבי מרוב שימחה על הניצחון נגד הפועל, ניצחון שהבטיח, למעשה, את האליפות למכבי חיפה, העונה, בליגה הכדורגל.

שרר איינשטיין לא איבד את העשתונות

לטובת החיפאים. איינשטיין הודיע בשירור החי שאינו יודע את הסיבה למריבה. זה הספיק לאוהדי הפועל כדי לחממם ולהוציאם מדעתם: הם הוציאו את תיסכוליהם על ראשו של השרר הגבוה. אחרי מטרהקללות הם ניתקו את כבלי מכשירי השידור, והוא עצמו נחלץ רק בסיועם של השוטרים במקום.

למרות זאת לא איבד איינשטיין את עשתור נותיו, רץ אל טלפון מחוץ למיגרש, השלים את סיקורו, שהתרכז, ברובו, על שחקני מכבי חיפה הצהובים והקופצים מאושר, על ניצחונם. שקרב אותם כדי פסיעה קטנה אחת כלבר אל התואר הניכסף של אליפות העונה בליגה בכדורגל.

אופניים

גלגלים חורקים

קשה לקיים אגודת ספורט פרטית ובלתי מיפלגתית בארץ. זאת למר על בשרו, בשנים האחרונות, אלי סמוכה, תושב גיבעתיים. סמוכה הוא מזכיר אגודת גלגלי-עץ. שחבריה הם אנשי ספורט רוכבי-האופניים, שרמתו בארץ אינה מהמבריקות בעולם. למרות זכויותיה הכספיות, המאושרות על-ידי רשות הספורט, לא נעתרת עיריית גיבעתיים לשחרר כספים המיועדים לגלגלי-עץ. האגודה המיניאטורית, כפי שהדבר מקובל לגבי כל אגודת-ספורט אחרת בארץ. למה? עונה על כך דובר עיריית-גיבעתיים, אפריים שטנצלר:

ראשהעירייה, יצחק רון, הנמצא בחו"ל, יודע את הפרטים המדויקים. ירון שישב לשיחה עם סמוכה, דרש ממנו להפסיק להפעיל ילדים בני 10, 12 נגד העירייה בנושא. סמוכה הבטיח, אך לא קיים, ולכן לא משולמים הכספים לאגודה.

בלי ארטיקים. מגיב איש גלגלי-עץ, אלי סמוכה:

רוכבי-האופניים המשתתפים במירוצי-האופניים מפגינים, מכיוון שאגודתם אינה מקבלת תקציב. אני לא אוסף ילדים מהרחוב ומבטיח להם ארטיקים. מה הם רוצים, שנמחא להם כפיים על כך שאינם שולחים לנו כספים שרשות הספורט במישרה-החניון מקציבה לנו?

הפועל. ואכן, במחצית הראשונה הכל רפק לפי ציפיותיהם. סיני לא הריק, במיבצעיו. יו"ר האגודה הירושלמית לשעבר, רובי ריבלין, לא התאפק ופסק: סיני לא נגע בכדור במחצית הראשונה.

התיקונה הגיעו לשיאן כשאקהויו בעט, מעמדה קורצת, לאי-שם לעננים, במרחק חמישה מטר מהשער ופיספס. אוהדי בית"ר רק גיחכו, משוכנעים בניצחונם.

שערים נדירים. אך הקערה התהפכה על פיה, עם תום המחצית הראשונה. היה זה רווקא

כדורגל:

הפתעה רטובה

במאבק בין יצרני המשקאות על זכות מתן החסות למשקה, באולימפיאדת לוס-אנג'לס, זכתה הבירה האמריקאית באדוויזר: היא נבחרה לבירה הרישמית של האולימפיאדה.

כמוכן אין זה עיסוקם היחיד של בעלי באדוויזר בספורט: בעבר הם כבר רכשו את האיצטריון בסנט-לואיס, בין הגרולים בארצות-הברית, והם גם מממנים את ההוצאות העצומות של מירוצי המכוניות של כוכביהקולנוע פול ניומן, וכאשר הגיעו כדורגלני קבוצת הצמרת האנגלית ליברפול, ארצה, ל-טקס נוסף של הכתרת כדורגלן השנה, ציפתה להם הפתעה רטובה: בירה באד-וויזר, בכמויות בלתי-מגובלות, חינם! אוי-כסף.

כי הם, כראוי לאנגלים חובכי בירה, פשוט, ידוע מתי לבוא. היה זה חודש אחר שבאדוויזר החלה לשווק את הבירה שלה בארץ. ובהורמנות זאת לא שכחה להזכיר, לכל המעוניינים, בהס' תמך על מחקריו, כי שתיית בירה, אולי מעלה את הכושר הספורטיבי, אבל היא, בוודאי, משפרת את פעילות מחזור-הדם.

גבול העירייה שלומי וקיבוץ סאסא שבצפון. היה זה החיפאי אמנון כרמי (כיום שופט בית-הדין המחוזי), שהחל במסורת. לפני 13 שנה כיהן כרמי כיו"ר ועדת הסיוף והצליח לסחוף כמה צעירים צפוניים תמימים לספורט שטיפה.

למה ספורט הסיף לא פופולרי בארץ? לדעתו של חתואל, הסיכה העיקרית היא: הסיף הוא מזוהה עם בגידאצולה, שעד לראשית המאה היו היחידים שעסקו בו. האמת היא כיום, מבהיר חתואל, כי רוב העוסקים בסיף הם דווקא בני העשירון התחתון.

מקום טוב באמצע. בשנים האחרונות היו לישראל כמה נציגים בינלאומיים בסיף, במקום טוב באמצע. בשנים האחרונות היו במקום השישי באליפות-העולם לנוער. גם שלומי אייל הצליח לגרוף בשנת 1982 מקום בין ה-20 הראשונים באליפות אירופה.

מישפחת חתואל העכוואית חולשת בשנים האחרונות על ספורט הסיף בארץ. בעוד חיים חתואל (35) מאמן את הסגל האולימפי של הבנות המסייפות לקראת האולימפיאדה, נכללת אחותו הצעירה ליריה (20) בסגל המצומצם, המונה אותה ואת נילי דבורי כלבר. יצחק חתואל, אחיו של חיים שייך לסגל הבנים, המתעתד לנסוע בקיץ ללוס-אנג'לס ואשר כולל גם את שלומי אייל בן 25.

מן העשירון התחתון. שורשיו הישראליים של ספורט הסיף, שאינו פופולרי בארץ, החלו באקדמיה לסיוף שבנירנית, שעל

סיף

האלופים מן הגליל